

Şeytanın isyanı ve meleklerin itaati

Kerem Bey: “Şeytan nasıl oldu da Allah’a asi oldu? Bu gücü nerede buldu?”

İNSANLAR VE CİNLER İMTİHANDADIR

İsyan etmek için öyle özel güç bulmaya gerek yok ki!

İnsan cinayet işlemeye nasıl güç buluyorsa...

İnsan namaz emrine itaat etmemeye nereden güç buluyorsa...

Acz ve zaaf içinde insan gururlanmaya, kibirlenmeye nereden güç buluyorsa şeytan da buluyor.

İnsana, cine, şeytana ve bütün canlılara sahip oldukları gücü, kudreti ve imkânları veren şüphesiz Allah’tan başkası değildir.

İnsan da, cin de, şeytan da sahip oldukları güç ve imkânlarla imtihandadırlar.

Yaptıklarının hesabını Allah’a vereceklerdir.

Bu gün amel; yarın hesap!

Şeytanın yaptıklarının faturası biraz yüksekçe olacak; o kadar!.

Çünkü ilk insan Hazret-i Âdem’in (asm) yaratıldığı günden beri yaşıyor!

Sadece secde emrine itaatsizlik etmekle kalmamış!

İnsanlık cinsinin dalâletten küfre, fısktan nifaka, fitneden fesada, gûnahtan şirke bütün sapkınlıklarında şeytanın hissesi var, dahli var, etkisi var, katkısı var.

Bu, korkunç bir imtihan!

İBLİS SECDE EMRİNE İSYAN ETTİ

Allah melekleri ve cinleri akıl ve şuur sahibi varlıklar olarak yaratmış ve onları emirlerine yükümlü kılmıştır. Meleklerin bir kısmını yeryüzüne müekkel (vazifeli), cinleri de yeryüzüne halife tayin etmiştir. Cinlerin başı, o gün Azâzil denilen ve sonradan Âdemoğluna düşmanlığı ile tanınacak olan iblistir.

İblis cinlerin başı idi ve Allah’ın emirlerini yapmakta meleklerle birlikte hareket ederdi. Meleklerle birlikte yeryüzünün her karış toprağında Allah’a secde ettiği, ibadet ve itaatte bulunduğu rivayet edilir. Fakat Âdem’e secde gibi imtihan çapında bir İlâhî emrin, meleklerle iblisi birbirinden ayırdığı anlaşılıyor.

Cenâb-ı Allah Meleklerle, yeryüzünde bir halife yaratacağını bildirince, Melekler: “Yeryüzünde fesat çıkarıp kan dökecek birisini mi yaratacaksın?...” dediler.

Allah da: “Ben sizin bilmediğinizi bilirim.” buyurdu.

Allah, meleklerle, “Âdem’e secde edin!” diye emretti.
İblis hariç bütün melekler derhal emre itaat ettiler.¹ Şeytan asi davrandı.

ALLAH HATADAN DÖNME FIRSATI VERDİ ASLINDA

Bu âyetten anlaşılıyor ki, iblisin enâniyeti ve kibri bir nebze meleklerle de sirayet etmiştir.² Fakat melekler çabuk akıllarını başlarına almışlardır.

Bu âyetten şunlar da anlaşılıyor:

1- Melekler ve iblis çetin bir imtihanla karşılaştılar. Bu imtihanda; şeytanın enâniyet ve kibrine rağmen melekler dalâlete düşmediler, sapıtmadılar. Allah’ın emrini dinlediler, benliklerinden geçtiler ve Allah’ın emrini yerine getirmekte gecikmediler. Böylece imtihanda başarılı oldular.

2- İblis ise Allah’ın bu yeni tasarrufunu kabul etmemekle ve Allah’ın tasarrufuna rızâ göstermemekle imtihanı kaybetti. Allah iblisi derhal rahmetinden kovmadı. Sordu, sorguladı. “Seni secdeden alı koyan nedir?” buyurdu.

Aslında iblise hatadan dönme fırsatı verdi. Fakat iblis tövbe edip hatasından döneceği yerde, kendi haklılığını öne sürüp durdu.

Hatta bundan böyle üstün yaratılan Âdemoğlunu saptırıp azdıracağına yemin etti.

O gün bu gündür iblis işinin başındadır.

BU BİR GURUR İMTİHANI İDİ

3- Demek Allah’ın emirleri o güne kadar iblisin hoşlandığı cinstendi. Yani Allah o güne kadar İblisin gururuna dokunacak bir emir ve teklif yapmamıştı. Demek iblis o güne kadar Allah’a ibâdeti değil, nefsinin hoşlandığı şeyleri yapmaktaydı. Ya da o güne kadar Allah’ın emri ile iblisin nefsî istekleri arasında bir çelişme olmamıştı. Ve o güne kadar iblis çetin bir imtihandan geçmemişti. Fakat bir gün iblis, hoşuna gitmeyen bir ilk tecellide yoldan çıkıverdi.

4- Bizim de ömür dakikalarımız içinde hoşumuza gitmeyen çok tecelliler başımıza gelir. Cenâb-ı Allah bize de, sabretmemizi, Allah’ın emrine ve takdirine rıza göstermemizi, hoşumuza gitmeyen işlerde bizim için hayır olabileceğini bildirmiştir.

5- Allah’ın takdirine rıza gösteren ve Allah’ın tasarrufuna teslim olan hiçbir kul hüsrana uğramamıştır.

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi: 30-34.

2- İşâratü'l-İ'câz, s. 259